

اثر درمان مجدد ریشه بر استحکام باند push-out سیلرهای MTA Fillapex و

AH-plus

سعیده گله دار^۱، حمید رضا یآوری^۲، شهریار شاهی^۳

^۱ استادیار، گروه آموزشی اندودنتیکس، دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی اردبیل

^۲ دانشیار، گروه آموزشی اندودنتیکس، دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی تبریز

^۳ استاد، گروه آموزشی اندودنتیکس، دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی تبریز

مقدمه و هدف: هدف این مطالعه بررسی اثر درمان مجدد ریشه بر استحکام باند سیلرهای MTA Fillapex و AH-plus بود.

مواد و روش ها: کانالهای ریشه ۸۰ پرمولر مندیبل انسانی، با فایل‌های چرخشی پروتیپر آماده سازی شدند و بصورت تصادفی به دو گروه تقسیم شدند. کانالهای ریشه در گروههای A و B به ترتیب با گوتا پرکا و سیلرهای MTA Fillapex و AH-plus پر شدند. دندانهای هر دو گروه بصورت تصادفی به دو زیرگروه تقسیم شدند. در زیر گروههای A₁ و B₁ درمان مجدد ریشه انجام نشد، اما در زیرگروههای A₂ و B₂ درمان مجدد ریشه با کاربرد فایل‌های چرخشی و حلال انجام شد. بعد از دو هفته انکوباسیون از هر دندان ۴ برش ۲ میلیمتری برای تست push-out آماده شد. داده ها با تست ANOVA آنالیز شدند.

یافته ها: نتایج تفاوت معنی داری در متوسط استحکام باند دو نوع سیلر نشان دادند. در مقایسه استحکام باند زیرگروههای مطالعه، صرفنظر از نوع سیلر تفاوت معنی داری مشاهده نشد. (p=0.3)

نتیجه گیری: سیلر AH-plus در مقایسه با MTA Fillapex استحکام باند بالاتری را نشان داد. درمان مجدد ریشه با استفاده از فایل‌های چرخشی و حلال اثر معنی داری بر استحکام باند سیلرهای مورد مطالعه نداشت.